

Jak všechno dobře dopadlo

Téma k finanční edukaci dětí: OHLEDUPLNOST

Dobrý skutek je kouzlo, které dokáže každá malá holčička i kluk. Je to chvíle, kdy nemyslíme jen na sebe a uděláme něco pro druhého, aniž bychom očekávali, že za to cokoliv dostaneme. Bereme ohled na své okolí, dokážeme na něco důležitého upozornit, všimát si, být ohleduplní. Ohleduplnost tu byla od pradávna. Zná ji prodavač i astronaut. Potřebuje ji každý z nás. Občas si také přejeme, aby bylo něco také jen podle nás, a ono se to díky kamarádům stane. Ohleduplní lidé šetří svět kolem sebe a ostatní je mají rádi.

Jak všechno dobře dopadlo

V přízemí domu žila malá Andulka. Každý ji tu měl rád, protože se snažila myslet na druhé. Sama přitom neměla opravdové rodiče, žila jen s babičkou a dědou. Ve školce se právě chystala besídka a všechny děti i Andulka, chtěly dospělé překvapit, kolik věcí se už ve školce naučily. Na zahradě se věšely lampiony a děti u toho skotačily.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Děti, víte, že někteří naši kamarádi nemají rodiče?“

(Nápověda pro průvodce: jen připomenout, že se to někdy v životě stává, a některé děti mají jen sourozence, babičku... nebo jen jednoho rodiče, důležité je: nevytahovat se, nelitovat, respektovat, přijímat.)

„Už jste někdy zažili takovou besídku ve školce, jak jste se na ni chystaly?“

Děti odpovídají.

Tomášek chytil na zahradě školky motýla a běžel ho ukázat Leničce. Andulka k nim rychle utíkala: „Néé, to nemůžeš, motýl je vzácný a pozor na jeho křídla!“ Tomášek hned motýlka pustil a chytil se za pusu. Odpoledne zase Daníček nechal puštěnou vodu u umyvadla a Andulka ji musela za něj vypnout. Daník, aby ji pozlobil, tak zase vodu pustil naplno, že stříkala kolem a utíkal, jestli ho nezačne honit. Andulka si jen zaklepala na čelo a běžela vodu zase vypnout.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Děti, proč Tomášek nemůže chytat motýla do ruky?“

„A proč není dobré, aby se jen tak z legrace pouštěla voda z kohoutku?“

„Věděly jste, že se za vodu platí peníze? Ve školce i doma?“

Děti odpovídají.

Když se u oběda Tomášek rozčiloval, že řízek nejí, vzala Andulka ten řízek do ubrousku a Zdeněček se začal smát: „Copak jsi nějaký pejsek?“ Andulka mu ale vysvětlila, že sousedka má doma jezevčíka a ten řízek tuze rád a vyhodit maso ze zvířátka je škoda. Zdenďa se potom rozhodnul, že si ten řízek vezme a nacpal si ho celý do pusy a pak ho musel vyplivnout. Na to mu Bertík ukázal, jak se dělá z bramborové kaše mlýnek pusou a paní učitelka už jim oběma vyhubovala.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Děti, proč se paní učitelka zlobila na kluky, když dováděli s jídlem?“

„Vyhazujete doma jídlo? Dokázaly byste vymyslet, jak by se dalo ještě použít?“

Děti odpovídají.

Na besídku měli všichni přichystané slavnostní oblečení. Lenička ale zjistila, že jí maminka nedala její oblíbené modré punčošky, a tak se zamknula na záchodě pro paní učitelku a nechtěla za žádnou cenu vylézt. Andulka tam běžela a pod dveřmi jí podstrčila 2 modré sponky s motýlky, které dostala od babičky. Lenička okamžitě odemkla, Andulku objala a obě skákaly štěstím.

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Děti, dokázaly jste se někdy vzdát své oblíbené věci, nebo hračky a půjčily je kamarádovi?“

„Ukážete mi prstem na svého dobrého kamaráda?“

Děti odpovídají.

Pak bylo potřeba naposledy natrénovat písničku i představení, které děti samy vymyslely. Paní učitelka si sedla ke klavíru, zatvářila se jako mistr světa a všichni spustili najednou (alá: Halí, belí):

„Motýl letí, je tááák křehkýýý,

a kyyytičkaáá, je maličkááá

a voóodičkaá, když naprší, tak stromečky, nám rozzáří...”

Do toho ale skočil před děti Tomášek a začal si vytahovat tepláky na břicho a točit si u toho kšiltovkou kolem hlavy a rozhazovat divně rukama a útržkovitě zazpíval:

„Jsi fakt boháč, když peníze máš!

Ale, když je utratíš, tak fakt nic nemáš!

Vyndež peněženku a...”

Paní učitelka ho rychle přerušila: „Tomášku! To si nech, až budete vystupovat každý zvlášť!” V tu chvíli ale Daníček, aby se také předvedl, asi desetkrát rozsvítil a zhasnul světla v celé třídě. Aby to ve školce do Tomáškovy zpěvu blikalo jako na koncertě.

Paní učitelka se velice rozzlobila, že se nemá takhle blikat světlem, navíc ve dne!

Otázky pro zapojení do příběhu:

„Proč není dobré, aby se jen tak blikalo světlem v celé třídě?”

„A myslíte, že se za světlo platí jako za vodu?”

Děti odpovídají.

Pak došlo na holky, které tancovaly jako lesní víly a Andulka pak měla sólo a udělala dokonce i hvězdu. Když se Andulka vrátila na místo, zjistila, že se jí udělalo moc špatně. „Ty celá hoříš, Andulko,” řekla paní učitelka a hned volala babičce domů, aby si pro Andulku přišla. Všechny děti ale musely nacvičovat dál a Andulka je směla jen sledovat ze židličky, zabalená do deky. Nikdo si v tom mumraji nevšiml, že se rozplakala. Když se za babičkou a Andulkou zavřely dveře od školky, každé dítě se šlo svátečně obléknout. Brzy už měli přijít dospěláci na besídku. Bertík zkoušel udělat hvězdu, jako by tu Andulka byla a kopnul při tom Tomáška do brady. Tomášek se rozplakal. Bertík se mu omluvil a potom povídá: „Nebul, jak je asi Andulce, když jediná ze třídy s námi nemůže být na besídce.” Ve třídě to ztichlo. Lenička začala přemlouvat paní učitelku, jestli by nemohli jít za Andulkou domů a udělat besídku u ní doma. Byl to dobrý nápad, ale Andulka byla nemocná a také by se tolik dětí do malého bytu, kde žila Anička s babičkou a dědou, nevešlo. Byl to přesto bombastický nápad. A tak paní učitelka nechala děti sundat lampiony, přemluvila rodiče na krátkou vycházku a všichni se vydali k Andulce před dům. Už se skoro stmívalo. Bertík vyběhl ke zvonkům a třikrát zazvonil. Ozvala se babička Andulky a Bertík jí poradil, ať Anička vstane a jde k oknu, ale ať jí nic babička neříká, protože je to velké překvapení.

Otázka pro zapojení do příběhu:

„Co myslíte děti, bude mít Anička radost? A proč se bude radovat?”

Děti odpovídají.

Andulka skutečně přišla, otevřela okno a najednou nemohla uvěřit vlastním očím! Uviděla houf dětí ze školky a jejich rodiny, jak stojí s rozsvícenými lampiony přímo pod oknem. Děti začaly mávat a volat a Andulka doslova zářila a byla velmi dojatá. Andulčin děda byl tak šťastný, že začal vyhazovat bonbony z okna a děti je chytaly. Bohužel omylem také vyhodil svoji bačkoru a ta přistála paní učitelce na hlavě, ale to nevadilo, všichni měli velkou radost. Cestou zpátky do školky byla celá třída nabitá energií. Bertík se naklonil k Tomáškově a řekl mu: „To bylo od nás ohleduprdlé, že jo?” Tomášek se rozesmál a Bertík nevěděl proč. Paní učitelka je oba pohladila po vláskách a dodala: „To tedy bylo, a díky vaší ohleduplnosti dnes všechno dobře dopadlo.”

Otázka pro zapojení do příběhu:

„Děti, udělaly jste někdy něco ohleduplného vůči kamarádům, nebo přírodě?”

Děti odpovídají.

A TO JE KONEC NAŠEHO PŘÍBĚHU. VÍTE, CO JSME SE DÍKY ANDULCE A JEJÍM KAMARÁDŮM NAUČILI O OHLEDUPLNOSTI?

- Víme, že je nerozumné zbytečně plýtvat vodou, jídlem, elektřinou.
- Je také dobré si všímat toho, co prožívají ostatní kamarádi a umět se chovat ohleduplně.
- Pochopili jsme, že někdy věci nejsou podle plánu, může nás to překvapit a my musíme vymyslet, co dál tak, aby to nikomu a ničemu neuškodilo.
- Poznali jsme, že když budeme ohleduplní teď a tady, máme šanci zachránit spoustu krásného do budoucna.
- Víme, že každý člověk na světě je naprosto jedinečný a rozdílný, a to je dobře, vede nás to také k ohleduplnosti ke druhým, a oni nám to pak vrátí.
- Je pravdou, že přátelství mají lidé mezi sebou, ale i ke zvířátkům.

Líbil se vám náš příběh? Další příhody kamarádů ze školky najdete na webu: [Abeceda peněz.cz](http://Abeceda-penez.cz).